

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/586/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714202404
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1714202404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny, Trnavská 1, Senec, dieťa rodičov: matka - R.. S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom N. 3, M., a otec - O. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX N., zastúpený JUDr. Jánom Spišiakom, AK so sídlom Idanská 17, P.O.Box 67, 040 11 Košice, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na úpravu styku, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/340/2014-187 zo dňa 30.06.2015 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 30.06.2015, č.k. 37P/340/2014-187, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú N. K., nar. XX.XX.XXXX zo sumy XX,XX eur mesačne na sumu XXX eur mesačne počnúc dňom 12.03.2014, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné na maloletú Kristínu za obdobie od 12.03.2014 do 30.06.2015 v sume X.XXX,XX eur zaviazal otca splácať v mesačných splátkach vo výške XX eur spolu s bežným výživným počnúc dňom 01.07.2015 k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I, č.k. 22P/71/2011-73 zo dňa 14.01.2013 v časti o výživnom na maloletú N. K.. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanovením § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine a dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletá N. je v osobnej starostlivosti matky, ktorá riadne zabezpečuje všetky potreby maloletej, otec si plní vyživovaciu povinnosť voči dcére, s maloletou sa nestretáva, nekupuje jej darčeky, nejaví o ňu žiadny záujem. Konštatoval, že od poslednej úpravy výživného v roku 2013 uplynula už pomerne dlhá doba, počas ktorej došlo k podstatnej zmene okolností odôvodňujúcich zvýšenie výživného, nakoľko maloletá N. navštevuje materskú školu, venuje sa mimoškolským aktivitám (tanečná), s čím súvisia zvýšené náklady. Mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, matka dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške XXX eur mesačne, poberá výsluhový dôchodok vo výške XXX,XX eur mesačne, rodinné prídavky na dve maloleté deti vo výške XX eur mesačne a daňový bonus na maloleté deti. Jej nevyhnuté mesačné výdavky predstavujú poplatok za inkaso XXX eur, splátka hypotéky XXX eur a strava XXX eur. Priemerné mesačné výdavky na ďalšie maloleté dieťa L. vyčísli

sumou XXX eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že od poslednej úpravy výživného otec zmenil svoj osobný stav, pribudla mu vyživovacia povinnosť voči maloletej S. T., od roku 2013 pracuje v spoločnosti G. - U., s.r.o., B. cesta XX, Z. s priemerným mesačným netto príjmom XXX,XX eur plus stravné v priemere vo výške XXXX,X eur mesačne a vreckové v priemere vo výške XXX,XX eur mesačne. Nevyhnutné mesačné náklady otca predstavujú platby za nájom XXX eur, káblovú televíziu XX,XX eur a XX eur, výživné na maloletú vo výške XX,XX eur, výdavky na cestu do práce XXX eur mesačne, poplatok za telefón XX eur, náklady na lieky a lekárske vyšetrenie XX až XXX eur, náklady na obuv a ošatenie, hygienické potreby. Jeho ďalšie výdavky predstavujú exekučné splátky dlžného výživného na synov O. a W. vo výške cca XX.XXX eur, pôžičku od spoločnosti B. v sume X.XXX,XX eur, exekúciu za poisťovňu Dôvera vo výške XXX eur, pôžičku formou debetnej karty od Slovenskej sporiteľni vo výške XXX eur, stravu v zahraničí XX eur denne za 3 jedlá, ubytovanie počas práce v zahraničí v priemere 6 nocí/ jeden nocľah v priemere XX až XX eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného uplynulo pomerne dlhé obdobie, počas ktorého došlo opakovane k podstatnej zmene okolností, odôvodňujúcich zvýšenie výživného, nakoľko aj náklady spojené s odôvodnenými potrebami maloletej vzrástli a doposiaľ stanovené výživné nepostačuje na ich krytie. Zročné výživné za obdobie od 12.03.2014 do 30.06.2015 vyčíslil sumou X.XXX,XX eur a otca zaviazal splácať zročné výživné splátkami vo výške XX eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom 01.07.2015 k rukám matky pod následkom straty výhody splátok. Pri zvýšení výživného prihliadal aj na vyčíslené priemerné mesačné výdavky matky na maloletú a zistené zárobkové možnosti a schopnosti i majetkové pomery otca. Pri určení výšky výživného zohľadnil i výkon osobnej starostlivosti matky o maloletú, a skutočnosť, že otec o dieťa nejavi žiaden záujem. Vo zvyšku návrh matky zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne, v rozpore so skutkovým a právnym stavom veci a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu a použitie nesprávnych ustanovení právneho predpisu. Namietal vadu v konaní v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a porušenie jeho práva odňatím možnosti konať pred súdom. Uviedol, že podaním zo dňa 25.06.2015 ospravedlnil neúčast' právneho zástupcu na pojednávaní dňa 30.06.2015 z objektívneho dôvodu, kolízie termínu pojednávania s termínom hlavného pojednávania dňa 30.06.2015 vo väzobnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 3T/135/2012, na ktorom bola účasť jeho právneho zástupcu nevyhnutná (overiteľné na webovej stránke MS SR). Zároveň ospravedlnil aj svoju neúčast' a navrhol pojednávanie odročiť na iný vhodný termín v dňoch 05.09.2015 až 10.09.2015, kedy sa bude nachádzať na území Slovenska. Týmto podaním žiadal o úpravu styku s maloletou, čo vyvracia tvrdenie, že o dieťa nejavi záujem. Mal za to, že súd prvej inštancie procesne pochybil, keďže nerozhodol o jeho návrhu na úpravu styku a vec vylúčil na samostatné konanie v rozpore s ust. § 112 ods. 1 O.s.p.. Týmto postupom súdu bol zbavený možnosti produkovať navrhnuté, ale aj ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a v tomto smere považoval rozsudok za nepreskúmateľný. Poukázal na to, že vzhľadom k svojim majetkovým a zárobkovým pomerom nemá možnosť platiť výživné v súdom určenom rozsahu. Mal za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zohľadnil ním predložené dôkazy v konaní. Rovnako neprihliadal na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú S., ani na jeho ostatné platby preukázané v konaní, platby za nájomné, vykonávané zrážky na výživné na synov, nevymôžené exekúcie a trovy exekúcií a jeho príjem. Podľa jeho názoru, súd nezohľadnil ani skutočnosť, že mu vznikla vyživovacia povinnosť voči manželke R. T., ktorá poberá rodičovský príspevok na maloletú S. vo výške XXX,XX eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške XX,XX eur mesačne. Napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný.

4. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť ako správny. Vyslovila názor, že odvolanie otca je účelové. Poukázala na povinnosť rodiča prispievať na výživu dieťaťa, na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/123/2008 zo dňa 02.07.2008 a vyslovený právny názor na určenie výživného. Dala do pozornosti, že otec si ani v minulosti neplnil vyživovaciu povinnosť, bola nútená podať na neho trestné oznámenie. Ani na základe daného rozhodnutia, neplatí výživné a neprispieva dcére ani ničím iným. Podaný návrh otca na úpravu styku považovala za účelový s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci. Zdôraznila, že otec sa s maloletou nestretáva a nikdy nemal záujem o stretnutia, nikdy sa neinformoval o dieťati a neposlal jej žiaden darček, maloletá ho nepozná. Nesúhlasila s námietkou otca o porušení jeho práv, keď súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 30.06.2015 konal. Vyslovila názor, že otec mal len snahu oddialiť rozhodnutie o jej návrhu. Uviedla, že na stránke MS SR nenašla žiadne pojednávanie nariadené na

deň 30.06.2015 pod otcom uvedenou spisovou značkou. Za nepravdivé považovala aj tvrdenia, že otec nemal možnosť produkovať navrhované dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dala do pozornosti, že otec bol v novembri 2014 vypočutý dožiadaným súdom v Košiciach a v mesiaci marec 2015 sa uskutočnil jeho informatívny výsluch, mal teda možnosť navrhovať dôkazy. Z pripojeného notárom overeného čestného prehlásenia podpísaného otcom dňa 08.03.2011 vyplýva, že otec prehlásil, že nemá záujem sa s maloletou stretávať a podieľať sa na jej výchove. Prehlásenie podal v súvislosti so súhlasom na zmenu priezviska maloletej. V ďalšom podaní matka oznámila, že od 18.01.2016 do 28.01.2016 bola hospitalizovaná, podrobila sa operácii hlavy, od 12.01.2016 je práceneschopná, sťahuje sa späť do Košíc, keďže potrebuje pomoc rodiny. Za prenajatý byt uhrádza XXX eur mesačne, jej príjem sa znížil, keďže poberá nemocenské dávky a po skončení práceneschopnosti nebude môcť nastúpiť do práce.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej C.m.p.) v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej C.s.p.), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

7. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 395 ods. 1 C.m.p. ak § 396 C.m.p. neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

9. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine a Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú Kristínu Hajnikovú, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 14.01.2013, č.k. 22P/71/2011-73 v časti o výživnom na maloletú Kristínu.

10. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkou otca, ktorou namietal porušenie práv účastníka konania. Po preskúmaní spisu dospel odvolací súd k záveru, že námietka otca nie je dôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 30.06.2015 rozhodol v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p., platného do 30.06.2016, v neprítomnosti otca a jeho právneho zástupcu. Na uvedený termín pojednávania bol otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne predvolaný, predvolanie prevzal právny zástupca otca dňa 16.06.2015. Podaním zo dňa 25.06.2015, doručeným súdu prvej inštancie v elektronickej podobe (faxom), právny zástupca otca žiadal o odročenie pojednávania nariadeného na deň 30.06.2015 z dôvodu kolízie pojednávania v daný deň s inou trestnou väzobnou vecou. Zároveň právny zástupca otca ospravedlnil i neprítomnosť otca na pojednávaní z dôvodu, že klient trvá na tom, aby sa vec prejednála za účasti jeho právneho zástupcu. V závere ospravedlnenia oznámil súdu, že navrhuje upraviť styk s maloletou. Elektronické podanie doplnil písomne a doručil súdu prvej inštancie dňa 29.06.2015. Zo spisu je zrejmé, že žiadosť o odročenie pojednávania neobsahovala žiadnu prílohu. Na pojednávaní dňa 30.06.2015 boli prítomní len matka a kolízna opatrovníčka. Ustanovenie § 119 O.s.p. platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie presne zakotvuje povinnosti účastníka konania žiadajúceho o odročenie pojednávania, o ktoré môže žiadať len z dôležitých dôvodov. Návrh na odročenie pojednávania musí súdu oznámiť bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania musí okrem iného obsahovať, dôvod, deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel a v prípade, ak dôvodom na odročenie pojednávania je zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní, teda že účastník konania alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania (§ 119 ods. 2 a 3 O.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca otca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania, ktorú skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal, žiadosť bližšie nezdôvodnil. Odvolací súd dáva do pozornosti, že kolízia pojednávania nie je dôvodom na odročenie pojednávania. Právny zástupca má možnosť zabezpečiť si substitúta na pojednávanie. Pokiaľ otec namietal, že súd rozhodol v

jeho neprítomnosti a nebolo mu umožnené predkladať nové návrhy a dôkazy, odvolací súd konštatuje, že otec bol v konaní riadne vypočutý prostredníctvom dožiadaného súdu, o čom svedčí Zápisnica o výsluchu otca zo dňa 14.04.2015 vykonaného na Okresnom súde Košice II.. Rovnako je nesporné, že otec mal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, mal dostatok času a priestoru vyjadriť sa k veci aj písomne a navrhnuť dôkazy. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že povinnosť uskutočniť výsluch strany civilného sporu nie je absolútna. Ak súd nevykoná dôkaz výsluchom sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd preto konštatuje, že postup súdu prvej inštancie bol v súlade s ustanovením § 119 O.s.p., platnom v čase rozhodovania. Vzhľadom k tomu, že otec je zastúpený právnym zástupcom, povinnosťou súdu nie je poučovať ho o postupe v konaní (§ 5 O.s.p.). Je potrebné konštatovať, že otec svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil z náležitého dôvodu. Nemožno sa preto stotožniť s námietkou otca o porušení jeho práv na spravodlivý proces ako účastníka konania. Odvolací súd akceptuje námietku otca týkajúcu sa postupu súdu prvej inštancie vo vzťahu k vylúčeniu jeho návrhu na úpravu styku s maloletou na samostatné konanie. Postup súdu prvej inštancie vyhodnotil ako nesprávny. Aj napriek tomu, dospel k záveru, že tento postup nezakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že predmetom konania bolo konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného, pričom otec návrh na úpravu styku s maloletou podal až dňa 25.06.2015 elektronicky a tento doplnil písomným podaním zo dňa 29.06.2015. Návrh otca na úpravu styku s maloletou bol súčasťou jeho žiadosti o odročenie pojednávania a nebol žiadnym spôsobom odôvodnený. Okamih podania tohto návrhu odvolací súd vyhodnocuje ako účelový a zároveň poukazuje na charakter konania, ktorým je konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa a o ktorom je potrebné rozhodnúť čo najskôr.

11. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného zo strany otca z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb v čase podania návrhu, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom.

12. Hmotnoprávnou podmienkou zmeny vyživovacej povinnosti je zmena pomerov (78 ods. 1 Zák. o rodine). Súd prvej inštancie mal riadne preukázanú zmenu pomerov na strane dieťaťa, jeho prirodzeným rastom, nástupom do materskej škôlky a s tým súvisiacimi zvýšenými výdavkami odôvodňujúcimi zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie správne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa. Tu je potrebné zdôrazniť, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb týkajúcich sa bývania, stravovania, zdravotnej starostlivosti, školských a mimoškolských aktivít, ako aj mimoriadnych výdavkov. Uvedenú sumu je možné vyčísliť len orientačne, avšak nesporne prirodzeným rastom dieťaťa, zabezpečením jeho bežných potrieb sa náklady na maloletú od poslednej úpravy výživného zvýšili. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dôvodmi v ňom uvedenými. Súd prvej inštancie riadne zistil a posúdil možnosti a schopnosti oboch rodičov. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť, je ich zákonnou povinnosťou, z čoho vyplýva, že rodičia sú povinní zabezpečiť si príjem a vynakladať maximálnu snahu o zvýšenie životnej úrovne nielen svojej, ale aj svojim maloletým deťom. Otec si musí byť vedomý plnenia svojej vyživovacej povinnosti na N. a má si zabezpečiť svoje záležitosti tak, aby bol schopný realizovať príspevky na dieťa titulom výživného v rozsahu zodpovedajúcom veku a potrebám dieťaťa. Výška výživného v sume XX, XX eur mesačne v žiadnom prípade nie je primeraná veku a potrebám dieťaťa. Odvolací súd konštatuje, že matka riadne vyčíslila výdavky na maloletú súvisiace s jej návštevou materskej školy od novembra 2013, ktorých výška činí XX eur mesačne a ďalšie náklady na dieťa na stravu, ošatenie, zabezpečenie všetkých jej potrieb, úhrady liekov v prípade ochorení, vitamínov na podporu imunity. Náklady na bežné potreby dieťaťa vo veku maloletej N. sú všeobecne známe. Odvolací súd zdôrazňuje, že medzi náklady maloletého dieťaťa je potrebné započítať aj podiel jeho nákladov na bývanie. Odvolací súd konštatuje, že výška výživného hradená otcom je nepostačujúca a v každom prípade je nevyhnutné dieťaťu zabezpečiť úhrady všetkých jeho potrieb, ktoré vo výraznej miere hradí matka zabezpečujúca osobnú starostlivosť o maloletú. Nemožno ponechať bez povšimnutia ani skutočnosť, že otec sa o dieťa nezaujíma, s maloletou sa nestretáva, neprispieva jej navyiac, nepodieľa sa na zabezpečení jej potrieb aj v čase prázdnin, víkendov a sviatkov. Všetka starostlivosť o maloletú spočíva

na matke. Pokiaľ otec zdôrazňuje, že záujem o maloletú prejavil aj podaným návrhom na úpravu styku s dcérou, odvolací súd poukazuje na ním vystavené čestné prehlásenie, z ktorého jednoznačne vyplýva nezáujem otca o maloletú. Súd prvej inštancie správne posúdil aj zmenu pomerov na strane rodičov od poslednej úpravy výživného, ich schopnosti a možnosti. Odvolací súd príjem otca sa od poslednej úpravy výživného zvýšil (v čase predchádzajúcej úpravy výživného dosahoval príjem vo výške cca XXX eur mesačne), pričom v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku jeho príjem činil XXX eur mesačne, k čomu mal príplatok za stravné vo výške XXXX eur mesačne a vreckové vo výške XXX eur. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil zmenu osobného stavu rodičov a pribudnutie ich ďalších vyživovacích povinností a nástup matky do zamestnania. Nemožno akceptovať odvoláciu námietku otca smerujúcu k splátkam úveru, keďže výživné na maloleté dieťa slúži na uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa a je prvoradou povinnosťou otca a prednostnou pohľadávkou pre akýmkoľvek inými pohľadávkami. Uvedená skutočnosť nemôže byť podkladom pre zvýšenie výživného na maloletú nižšou čiastkou. Rovnako nemožno prihliadať na exekúcie vzniknuté neplnením si vyživovacej povinnosti k starším synom. Odvolací súd neprihliadal ani na námietku otca týkajúcu sa zmeny jeho osobného stavu a prírastku do rodiny z dôvodu, že pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti rodičovi nie je podstatnou zmenou pomerov zakladajúcou nárok na určenie nižšieho výživného na maloleté dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť a nie je v záujme maloletého dieťaťa. Výška zvýšeného výživného s poukazom na vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám rozhodným pre zvyšovanie výživného na dieťa, t.j. je primerané ako odôvodneným potrebám dieťaťa a schopnostiam a možnostiam otca, ktorý nepreukázal také zdravotné problémy, ktoré by ho obmedzovali vo výkone práce. Je povinnosťou otca zabezpečiť si prácu, z ktorej bude dosahovať príjem na uspokojovanie nielen svojich potrieb, ale aj potrieb svojich maloletých detí, ktoré nie sú schopné samé sa živiť. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď výživné zvýšil od podania návrhu matky a otcovi povolil splácať zročné výživné splátkami, ktorá skutočnosť, zohľadňuje situáciu na strane otca.

12. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).